

488. Ó, jöjjetek mind *Johann Abraham Peter Schulz*
(1747–1800)

Ó, jöj - je - tek mind i - de, kis gye - re -
Meg - lát - ni, ki já - szol - ban most szü - le -
kek, Ez é - jen a menny - ből a
tett!
föld - re le - jött, A jó A - tya
ad - ta e szent ö - rö - möt.

2. Nincs fény odabenn, csak egy enyhe sugár, Hol rongyban úgy alszik az égi Király. Oly édes a kiseded, oly angyali szép, Nem lát soha szebbet a föld, sem az ég.

3. Ott fekszik a széna s a szalma között, Szűz Mária nézi s a József is Őt. A pásztorok arcra lehullanak ott, S zeng angyali kar neki hódolatot.

4. Jöjj, térdre borulj te is, áldva imádd, Miképpen a pásztorok, Isten Fiát, S úgy zengjen az ajkon a víg, üde dal, Mint boldogan énekel angyali kar!

5. Ó, Jézus, fogadd el az én szívemet, Oly boldogan átadom azt teneked! Lemosva a bűntől a mennybe fogadj, És majd veled ott örökéletet adj!

Christoph von Schmid (1768–1854) – R. Váró Margit
(1891–1972)